Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2024/2823

18.11.2024

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/2823

z 23. októbra 2024

o právnej ochrane dizajnov

(prepracované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([2]),

keďže:

(1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/71/ES ([3]) je potrebné vykonať viacero zmien. Z dôvodu jasnosti by sa mala uvedená smernica prepracovať.

(2) Smernicou 98/71/ES sa harmonizovali hlavné ustanovenia hmotného práva členských štátov v oblasti dizajnov, ktoré sa v čase prijatia tejto smernice považovali za ustanovenia s najbezprostrednejším dosahom na fungovanie vnútorného trhu, keďže obmedzovali voľný pohyb tovaru a slobodu poskytovať služby v Únii.

(3) Ochrana dizajnov vo vnútroštátnom práve členských štátov existuje spolu s ochranou, ktorá je na úrovni Únie k dispozícii prostredníctvom dizajnov Európskej únie (ďalej len „dizajny EÚ“), ktoré majú jednotný charakter a platia v celej Únii, ako sa stanovuje v nariadení Rady (ES) č. 6/2002 ([4]). Spoločná existencia a rovnováha systémov ochrany dizajnov na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni predstavuje ťažisko prístupu Únie k ochrane duševného vlastníctva.

(4) V súlade so svojím oznámením z 19. mája 2015 s názvom „Lepšia právna regulácia v záujme lepších výsledkov – program EÚ“ a so svojím záväzkom pravidelne preskúmavať politiky Únie Komisia vykonala rozsiahle hodnotenie systémov ochrany dizajnov v Únii, ktoré zahŕňalo komplexné ekonomické a právne posúdenie podporené sériou štúdií.

(5) Rada vo svojich záveroch z 10. novembra 2020 o politike duševného vlastníctva a revízii systému priemyselných dizajnov v Únii vyzvala Komisiu, aby predložila návrhy na revíziu nariadenia (ES) č. 6/2002 a smernice 98/71/ES. Revízia bola vyžiadaná z dôvodu potreby modernizovať systémy priemyselného dizajnu a zatraktívniť ochranu dizajnov pre jednotlivých pôvodcov dizajnu a podniky, najmä pre malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“). Uvedená revízia sa požadovala najmä s cieľom riešiť a zvážiť zmeny zamerané na podporu a posilnenie komplementárneho vzťahu medzi únijnými, vnútroštátnymi a regionálnymi systémami ochrany dizajnov a má prispieť k úsiliu zameranému na zníženie rozdielov v rámci systému ochrany dizajnov v Únii.

(6) Na základe konečných výsledkov uvedeného hodnotenia Komisia vo svojom oznámení z 25. novembra 2020 s názvom „Maximálne využitie inovačného potenciálu EÚ – Akčný plán pre oblasť duševného vlastníctva na podporu obnovy a odolnosti EÚ“ informovala, že v nadväznosti na úspešnú reformu právnych predpisov Únie o ochranných známkach uskutoční revíziu právnych predpisov Únie o ochrane dizajnov s cieľom zjednodušiť systém, sprístupniť ho a zefektívniť, ako aj s cieľom aktualizovať regulačný rámec vzhľadom na vývoj v súvislosti s novými technológiami na trhu.

([1]) Ú. v. EÚ C 184, 25.5.2023, s. 39.
([2]) Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. marca 2024 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 10. októbra 2024.
([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/71/ES z 13. októbra 1998 o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES L 289, 28.10.1998, s. 28).
([4]) Nariadenie Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch Spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 5.1.2002, s. 1).

(7) Európsky parlament vo svojom uznesení z 11. novembra 2021 o akčnom pláne v oblasti duševného vlastníctva na podporu obnovy a odolnosti EÚ ([3]) uvítal ochotu Komisie modernizovať právne predpisy Únie o ochrane dizajnov s cieľom lepšie podporiť prechod na digitálne, udržateľné a ekologické hospodárstvo, vyzval Komisiu, aby ďalej harmonizovala postupy zápisu a vyhlásenia neplatnosti v členských štátoch, a navrhol zvážiť zosúladenie smernice 98/71/ES a nariadenia (ES) č. 6/2002 s cieľom dosiahnuť väčšiu právnu istotu. V uvedenom uznesení Európsky parlament takisto uviedol, že systém ochrany dizajnov EÚ by sa mal zosúladiť so systémom ochranných známok EÚ, aby majitelia dizajnov mohli zabrániť vstupu tovaru porušujúceho dizajn na colné územie Únie, a vyzval Komisiu, aby majiteľom značiek umožnila zastaviť tranzit falzifikovaných dizajnov cez Úniu. Takisto poznamenal, že ochrana dizajnov častí používaných na opravy zložených výrobkov je len čiastočne harmonizovaná a že to vedie k roztrieštenosti na vnútornom trhu a k právnej neistote.

(8) Z konzultácií a posúdení, ktoré vykonala Komisia, vyplynulo, že napriek predchádzajúcej harmonizácii vnútroštátnych právnych predpisov stále existujú oblasti, v ktorých by ďalšia harmonizácia mohla mať pozitívny vplyv na konkurencieschopnosť a rast, a to najmä v dôsledku väčšej prístupnosti systému ochrany dizajnu pre MSP.

(9) S cieľom zabezpečiť dobre fungujúci vnútorný trh a v prípade potreby uľahčiť nadobúdanie, správu a ochranu práv k dizajnu v Únii v záujme rastu a konkurencieschopnosti podnikov v rámci Únie, najmä MSP, pri náležitom zohľadnení záujmov spotrebiteľov, je potrebné rozšíriť aproximáciu právnych predpisov dosiahnutú smernicou 98/71/ES na ďalšie aspekty hmotného práva týkajúceho sa dizajnov, ktorými sa spravujú dizajny chránené zápisom podľa nariadenia (ES) č. 6/2002.

(10) Okrem toho je tiež potrebné aproximovať procesné pravidlá s cieľom uľahčiť nadobúdanie, správu a ochranu práv k dizajnu v Únii. Určité hlavné procesné pravidlá v oblasti zápisu dizajnu v členských štátoch a v rámci systému dizajnu EÚ by sa preto mali zosúladiť. Pokiaľ ide o postupy podľa vnútroštátneho práva, stačí stanoviť všeobecné zásady a ponechať na členských štátoch, aby stanovili konkrétnejšie pravidlá.

(11) Touto smernicou sa nevylučuje, aby sa na dizajny uplatňovali právne predpisy poskytujúce inú ochranu, ako je ochrana, ktorá vyplýva zo zápisu do registra alebo zo zverejnenia ako dizajnu, ako napríklad právne predpisy Únie týkajúce sa práv k nezapísanému dizajnu alebo právne predpisy Únie alebo vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa ochranných známok, patentov a úžitkových vzorov, nekalej súťaže alebo občianskoprávnej zodpovednosti.

(12) Je dôležité stanoviť princíp kumulácie ochrany podľa osobitných právnych predpisov na ochranu zapísaných dizajnov a podľa autorského práva, na základe čoho by dizajny chránené právami k dizajnu mali byť tiež oprávnené na autorskoprávnu ochranu ako diela, ak sú splnené požiadavky právnych predpisov v oblasti autorského práva.

(13) Dosiahnutie cieľov vnútorného trhu si vyžaduje, aby podmienky na získanie práva k zapísanému dizajnu boli harmonizované vo všetkých členských štátoch. Na tento účel je potrebné stanoviť jednotné vymedzenie pojmov dizajn a výrobok, ktoré sú jasné, transparentné a technologicky aktuálne, a to aj so zreteľom na príchod nových dizajnov, ktoré nie sú obsiahnuté v hmotných výrobkoch. Bez toho, aby bol zoznam príslušných výrobkov zamýšľaný ako taxatívny, je vhodné rozlišovať medzi výrobkami, ktoré sú obsiahnuté v hmotnom objekte, výrobkami, ktoré sú znázornené graficky, alebo výrobkami, ktoré vyplývajú z priestorového usporiadania prvkov s cieľom vytvoriť vnútorné alebo vonkajšie prostredie. V tejto súvislosti by sa malo uznať, že animácia, ako je napríklad pohyb alebo prechod znakov výrobku môžu prispieť k vonkajšej úprave, ktorá je predmetom dizajnov, najmä dizajnov, ktoré nie sú obsiahnuté v hmotnom objekte. Takisto je potrebné jednotné vymedzenie požiadaviek, pokiaľ ide o novosť a osobitý charakter, ktoré by mal zapísaný dizajn spĺňať.

(14) Na uľahčenie voľného pohybu tovaru je potrebné zabezpečiť, aby v princípe práva k zapísanému dizajnu poskytovali majiteľovi práva rovnakú ochranu vo všetkých členských štátoch.

(15) Ochrana sa poskytuje majiteľovi práva zápisom dizajnu v súvislosti s tými znakmi dizajnu výrobku, a to celkom alebo čiastočne, ktoré sú viditeľné zobrazené v prihláške takéhoto dizajnu a sprístupnené verejnosti prostredníctvom zverejnenia alebo nahliadnutím do príslušného spisu týkajúceho sa prihlášky.

(16) Hoci znaky dizajnu výrobku musia byť viditeľne zobrazené v prihláške, na to, aby sa na ne vzťahovala ochrana dizajnu, nemusia byť viditeľné v určitom konkrétnom čase alebo v určitej konkrétnej situácii použitia. Výnimkou z tejto zásady by malo byť, že ochrana by sa nemala rozšíriť na tie súčasti, ktoré nie sú viditeľné počas bežného používania zloženého výrobku, alebo na tie znaky takej časti, ktoré nie sú viditeľné, keď sa táto časť nainštaluje,

([3]) Ú. v. EÚ C 205, 20.5.2022, s. 26.

alebo ktoré by samotné nespĺňali požiadavky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru. Preto tie znaky dizajnu súčastí zloženého výrobku, ktoré sú z týchto dôvodov vylúčené z ochrany, by sa na účel posúdenia, či iné znaky dizajnu spĺňajú požiadavky na ochranu, nemali brať do úvahy.

(17) Hoci určenie výrobkov by malo byť súčasťou prihlášky dizajnu, nemalo by mať vplyv na rozsah ochrany dizajnu ako takého. Určenia výrobkov môžu spolu s vyobrazením dizajnu napriek tomu slúžiť na určenie povahy výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom sa má dizajn použiť. Určenia výrobkov okrem toho zlepšujú možnosti vyhľadávania dizajnov v registri dizajnov vedenom úradom priemyselného vlastníctva a zlepšujú transparentnosť a prístupnosť registra. Preto musia byť určenia výrobkov pred zápisom presné bez toho, aby vytvárali neprimeranú záťaž pre prihlasovateľov žiadajúcich o zápis dizajnu.

(18) Posúdenie toho, či má dizajn osobitý charakter, by sa malo zakladať na tom, či celkový dojem vyvolaný u informovaného užívateľa po prehliadnutí si dizajnu sa odlišuje od toho, ktorý v tomto užívateľovi vyvolal akýkoľvek iný dizajn, ktorý tvorí súčasť už existujúceho súboru dizajnov; toto posúdenie by malo brať do úvahy povahu výrobku, na ktorý sa dizajn použije, alebo v ktorom je stelesnený, a najmä priemyselné odvetvie, do ktorého patrí a mieru voľnosti pôvodcu dizajnu pri jeho vytváraní.

(19) Udeľovaním ochrany dizajnom na dizajny pozostávajúce výlučne zo znakov alebo usporiadania znakov, ktoré sú dané výhradne ich technickou funkciou, by sa nemalo brániť technickej inovácii. Je zrejmé, že to neznamená, že dizajn musí mať nejakú estetickú kvalitu. Právo k zapísanému dizajnu by mohlo byť vyhlásené za neplatné, ak pri výbere znakov vonkajšej úpravy nezohrávali žiadnu úlohu iné úvahy než potreba, aby tento výrobok plnil technickú funkciu, najmä nie tie, ktoré súvisia s vizuálnym aspektom.

(20) Rozšírením ochrany na dizajny mechanických spojovacích prvkov by sa takisto nemala obmedziť vzájomná interoperabilita výrobkov rozličných výrobcov.

(21) Mechanické spojovacie prvky stavebnicových výrobkov môžu napriek tomu tvoriť dôležitý prvok inovatívnych vlastností stavebnicového výrobku a predstavovať významný marketingový prínos, a preto by malo byť oprávnené na ochranu.

(22) Právo k dizajnu by sa nemalo vzťahovať na dizajn, ktorý je v rozpore s verejným poriadkom alebo s uznávanými zásadami morálky. Táto smernica nepredstavuje zosúladenie vnútroštátnych pojmov verejného poriadku alebo uznávaných zásad morálky.

(23) Pre hladké fungovanie vnútorného trhu je podstatné, aby sa zjednotilo obdobie ochrany poskytovanej právom k zapísanému dizajnu.

(24) Touto smernicou nie je dotknuté uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže podľa článkov 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

(25) Na účely právnej istoty by mali byť v tejto smernici taxatívne vymenované vecné dôvody nespôsobilosti zápisu a vecné dôvody pre vyhlásenie neplatnosti práv k zapísaným dizajnom vo všetkých členských štátoch.

(26) S cieľom zabrániť v členskom štáte nevhodnému používaniu iných symbolov osobitného verejného záujmu, než sú symboly uvedené v článku 6b Dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva podpísaného 20. marca 1883 v Paríži (ďalej len „Parížsky dohovor“), by však členské štáty mali mať možnosť stanoviť osobitné dôvody nespôsobilosť zápisu. Na zabránenie nesprávnemu zápisu a zneužitiu prvkov, ktoré sú súčasťou kultúrneho dedičstva národného záujmu, by členské štáty mali mať možnosť stanoviť osobitné dôvody nespôsobilosť zápisu a vyhlásenie neplatnosti. Medzi takéto prvky kultúrneho dedičstva posudzované v zmysle Dohovoru o ochrane svetového kultúrneho a prírodného dedičstva prijatého na generálnej konferencii Unesco 16. novembra 1972 alebo, pokiaľ predstavujú hmotný prejav nehmotného kultúrneho dedičstva, v zmysle Dohovoru o ochrane nehmotného kultúrneho dedičstva prijatého na 32. zasadnutí generálnej konferencie Unesco 17. októbra 2003, patria napríklad pamätihodnosti alebo skupina budov, artefakty, remeslá alebo kostýmy.

(27) Vzhľadom na rastúce zavádzanie technológií 3D tlače v rôznych oblastiach priemyslu, a to aj s pomocou umelej inteligencie, ako aj z toho vyplývajúce výzvy pre majiteľov práv k dizajnu, aby účinne zabránili nezákonnému kopírovaniu svojich chránených dizajnov, je vhodné stanoviť, že tvorba, sťahovanie, kopírovanie a sprístupňovanie akéhokoľvek média alebo softvéru, ktorý zaznamenáva dizajn na účely reprodukcie výrobku, ktorý porušuje chránený dizajn, predstavuje použitie dizajnu, ktoré by malo podliehať povoleniu zo strany majiteľa práv.

(28) V záujme posilnenia ochrany dizajnov a účinnejšieho boja proti falšovaniu a v súlade s medzinárodnými záväzkami členských štátov podľa rámca Svetovej obchodnej organizácie (WTO), najmä s článkom V Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT 1947) o slobode tranzitu, a pokiaľ ide o generické lieky, Deklaráciou o dohode TRIPS a verejnom zdraví z Dauhy, ktorú prijala Konferencia ministrov WTO 14. novembra 2001, by mal byť majiteľ práva k zapísanému dizajnu oprávnený zabrániť tretím stranám v dovoze výrobkov v obchodnom styku z tretích krajín do členského štátu, v ktorom je dizajn zapísaný, bez toho, aby tam boli prepustené do voľného obehu, ak je dizajn identicky stelesnený v takýchto výrobkoch alebo na nich použitý, alebo ak dizajn nie je možné v jeho základných aspektoch rozlíšiť od takýchto výrobkov a ak nebolo udelené povolenie.

(29) Na uvedený účel by malo byť majiteľom práv k zapísanému dizajnu dovolené zabrániť vstupu výrobkov porušujúcich práva a prepusteniu takýchto výrobkov do ktoréhokoľvek colného režimu, a to najmä tranzitu, prekládky, uskladnenia, slobodných pásiem, dočasného uskladnenia, aktívneho zušľachťovacieho styku alebo dočasného použitia, a to aj vtedy, keď takéto výrobky nie sú určené na uvedenie na trh dotknutého členského štátu. Colné orgány by pri vykonávaní colných kontrol mali využiť právomoci a postupy stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 608/2013 ([6]), a to aj na žiadosť majiteľov práv. Colné orgány by mali vykonávať relevantné kontroly predovšetkým na základe kritérií analýzy rizík.

(30) S cieľom zladiť potrebu zabezpečiť účinné presadzovanie práv k dizajnu s nevyhnutnosťou vyhnúť sa obmedzovaniu voľného toku obchodu s legitímnymi výrobkami by oprávnenie majiteľa práva k dizajnu malo zaniknúť, ak počas konania na súdnom alebo inom orgáne príslušnom prijať rozhodnutie vo veci, či právo k zapísanému dizajnu bolo porušené, je deklarant alebo držiteľ výrobkov schopný preukázať, že majiteľ práva k zapísanému dizajnu nie je oprávnený zakázať uvedenie výrobkov na trh v krajine konečného určenia.

(31) Výlučné práva vyplývajúce z práva k zapísanému dizajnu by mali podliehať primeranému súboru obmedzení. Okrem činností, ktoré sa vykonávajú súkromne a na nekomerčné účely, a tie, ktoré sa vykonávajú na experimentálne účely, by takýto zoznam povolených použití mal zahŕňať vyhotovovanie reprodukcií na účely citovania alebo vyučovania, referenčné použitie v kontexte porovnávacej reklamy a použitie na účely komentára, kritiky alebo paródie za predpokladu, že tieto úkony sú zlučiteľné s poctivým obchodným stykom a nezasahujú neprimerane do riadneho využívania dizajnu. Používanie dizajnu tretími stranami na účely umeleckého prejavu by sa malo považovať za oprávnené, pokiaľ je v súlade s čestným konaním v priemysle a obchode. Okrem toho by sa táto smernica mala uplatňovať tak, aby sa zabezpečilo úplné dodržiavanie základných práv a slobôd, najmä slobody prejavu.

(32) Účelom ochrany dizajnu je priznať výlučné práva na vonkajšiu úpravu výrobku, ale nie monopol na výrobok ako taký. Ochrana dizajnov, pre ktoré prakticky neexistuje alternatíva, by v skutočnosti viedla k monopolu na výrobok. Takáto ochrana by sa približovala zneužitiu režimu ochrany dizajnov. Ak sa tretím stranám umožní vyrábať a distribuovať náhradné diely, hospodárska súťaž bude zachovaná. Keby sa ochrana dizajnu rozšírila na náhradné diely, uvedené tretie strany by porušovali tieto práva, hospodárska súťaž by sa eliminovala a majiteľ práva k dizajnu by *de facto* získal monopol na výrobok.

(33) Rozdiely v právnych predpisoch členských štátov, pokiaľ ide o použitie chránených dizajnov na účel umožnenia opravy zloženého výrobku s cieľom zachovať jeho pôvodnú vonkajšiu úpravu, ak výrobok, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je dizajn použitý, tvorí súčasť zloženého výrobku, ktorá je závislá od tvaru zloženého výrobku, majú priamy vplyv na vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu. Takéto rozdiely narúšajú hospodársku súťaž a obchod v rámci vnútorného trhu a vytvárajú právnu neistotu. Opraviteľnosť výrobkov je jadrom udržateľného hospodárstva, ako sa zdôrazňuje v oznámení Komisie z 11. decembra 2019 o Európskej zelenej dohode.

(34) V záujme hladkého fungovania vnútorného trhu a zabezpečenia spravodlivej hospodárskej súťaže je preto potrebné aproximovať právne predpisy členských štátov o ochrane dizajnov, pokiaľ ide o používanie chránených dizajnov na účely povolenia opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, prostredníctvom vloženia ustanovenia o opravách podobného tomu, ktoré je už obsiahnuté v nariadení (ES) č. 6/2002 a ktoré sa uplatňuje na dizajny EÚ na úrovni Únie, pričom sa však výslovne vzťahuje len na časti zloženého výrobku závislé od tvaru zloženého výrobku. Keďže zamýšľaným účinkom uvedeného ustanovenia o opravách je znemožniť uplatnenie

([6]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 608/2013 z 12. júna 2013 o presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi a zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003 (Ú. v. EÚ L 181, 29.6.2013, s. 15).

práv k dizajnu v prípade, ak sa dizajn súčasti zloženého výrobku používa na účely opravy zloženého výrobku tak, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, ustanovenie o opravách by malo byť jedným z prostriedkov obrany nárokom z porušovanie práv k dizajnu stanovených v tejto smernici. Na zabezpečenie toho, aby spotrebitelia neboli uvedení do omylu a mohli sa informovane rozhodnúť medzi konkurenčnými výrobkami, ktoré možno použiť na opravu, by sa malo výslovne stanoviť, že ustanovenie o opravách nemôže uplatniť výrobca alebo predajca súčasti, ktorý riadne neinformoval spotrebiteľov o komerčnom pôvode a totožnosti výrobcu výrobku, ktorý sa má použiť na účely opravy zloženého výrobku. Uvedené podrobné informácie by sa mali poskytovať prostredníctvom jasného a viditeľného určenia na výrobku, alebo ak to nie je možné, na jeho obale alebo v sprievodnej dokumentácii výrobku a mali by obsahovať aspoň ochrannú známku, pod ktorou sa výrobok uvádza na trh, a názov výrobcu.

(35) S cieľom zachovať účinnosť liberalizácie trhu s náhradnými dielmi, o ktorú sa usiluje táto smernica, a v súlade s judikatúrou ([7]) Súdneho dvora Európskej únie, ak chce výrobca alebo predajca súčasti zloženého výrobku využiť ustanovenie o opravách na výnimku z ochrany dizajnov, má povinnosť náležitej starostlivosti s cieľom zabezpečiť vhodnými prostriedkami, najmä zmluvnými, aby následní užívatelia nemali v úmysle používať dotknuté súčasti na iné účely ako na opravu tak, aby sa obnovila pôvodná vonkajšia úprava zloženého výrobku. Tým by sa však nemalo vyžadovať, aby výrobca alebo predajca súčasti zloženého výrobku objektívne a za každých okolností zaručil, že diely, ktoré vyrába alebo predáva, koneční užívatelia v konečnom dôsledku skutočne použijú výlučne na účely opravy tak, aby sa obnovila pôvodná vonkajšia úprava zloženého výrobku.

(36) S cieľom zabrániť tomu, aby rozdielne podmienky predchádzajúceho používania v členských štátoch spôsobovali rozdiely v právnej sile toho istého dizajnu v rôznych členských štátoch, je vhodné zabezpečiť, aby každá tretia osoba, ktorá môže preukázať, že pred dňom podania prihlášky dizajnu, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti, začala v dobrej viere používať dizajn patriaci do rozsahu ochrany práva k zapísanému dizajnu v členskom štáte, ktorý nebol z tohto zapísaného dizajnu kopírovaný, alebo vykonala seriózne a efektívne prípravy na takéto používanie, bola oprávnená na obmedzené využívanie tohto dizajnu.

(37) S cieľom uľahčiť uvádzanie výrobkov chránených dizajnom na trh, najmä zo strany MSP a jednotlivých pôvodcov dizajnu, a zvýšiť informovanosť o režimoch zápisu dizajnov existujúcich na úrovni Únie ako aj na vnútroštátnej úrovni by malo byť majiteľom práv k dizajnu a iným osobám so súhlasom majiteľov práv k dispozícii všeobecne akceptované oznámenie pozostávajúce zo symbolu Ⓓ.

(38) S cieľom zlepšiť a uľahčiť prístup k ochrane dizajnov a posilniť právnu istotu a predvídateľnosť by mal byť postup na zápis dizajnov v členských štátoch efektívny a transparentný a mal by sa riadiť pravidlami podobnými tým, ktoré sú uplatniteľné na dizajny EÚ.

(39) Je potrebné stanoviť základné spoločné pravidlá týkajúce sa požiadaviek a technických prostriedkov na vyobrazenie dizajnov v akejkoľvek forme vizuálnej reprodukcie vo fáze podania prihlášky, pričom sa zohľadní technický pokrok týkajúci sa vizualizácie dizajnov, ako aj potreby priemyslu Únie v súvislosti s novými digitálnymi dizajnmi. Okrem toho by členské štáty mali vytvoriť harmonizované normy prostredníctvom zbližovania postupov.

(40) V záujme väčšej efektívnosti je takisto vhodné umožniť prihlasovateľom žiadajúcim o zápis dizajnu kombinovať niekoľko dizajnov v rámci jednej hromadnej prihlášky bez toho, aby podliehali podmienke, že výrobky, v ktorých majú byť dizajny stelesnené alebo na ktorých majú byť dizajny použité, patria do rovnakej triedy medzinárodného triedenia priemyselných vzorov a modelov (ďalej len „locarnské triedenie“) stanoveného Locarnskou dohodou (1968).

(41) Zvyčajné zverejnenie po zápise dizajnu by v niektorých prípadoch mohlo poškodiť alebo ohroziť úspech obchodnej operácie zahrňujúcej dizajn. Možnosť odkladu zverejnenia umožňuje riešenie takýchto prípadov. V záujme súdržnosti a väčšej právnej istoty, čo pomôže podnikom znížiť náklady na správu portfólií dizajnov, by sa na odklad zverejnenia mali v celej Únii vzťahovať rovnaké pravidlá.

(42) S cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky pre podniky a poskytnúť rovnakú úroveň prístupu k ochrane dizajnov v celej Únii tým, že sa registračná a iná procesná záťaž žiadateľov obmedzí na minimum, by mali všetky centrálne úrady priemyselného vlastníctva členských štátov a Úrad Beneluxu pre duševné vlastníctvo, podobne, ako to robí

([7]) Rozsudok Súdneho dvora z 20. decembra 2017, *Acacia Srl/Pneusgarda Srl a Audi AG* a *Acacia Srl a Rolando D'Amato/Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG*, spojené veci C-397/16 a C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (ďalej len „EUIPO“) na úrovni Únie, obmedziť svoje vecné preskúmanie z ich vlastného podnetu na neexistenciu dôvodov nespôsobilosti zápisu, ktoré sú taxatívne vymenované v tejto smernici.

(43) S cieľom ponúknuť ďalší prostriedok na vyhlásenie neplatnosti práv k dizajnu by členské štáty mali mať možnosť stanoviť správne konanie na vyhlásenie neplatnosti, ktoré je v primeranom rozsahu zosúladené s konaním uplatniteľným na zapísané dizajny EÚ.

(44) Je žiaduce, aby centrálne úrady priemyselného vlastníctva členských štátov a Úrad Beneluxu pre duševné vlastníctvo spolupracovali navzájom, ako aj s úradom EUIPO vo všetkých oblastiach zápisu a správy dizajnov s cieľom podporovať zbližovanie postupov a nástrojov, akými sú napríklad vytvorenie a aktualizácia spoločných alebo prepojených databáz a portálov na účely nahliadania a vyhľadávania. Členské štáty by mali ďalej zabezpečiť, aby ich centrálne úrady priemyselného vlastníctva a Úrad Beneluxu pre duševné vlastníctvo spolupracovali navzájom a s úradom EUIPO vo všetkých ostatných oblastiach ich činností, ktoré sú relevantné z hľadiska ochrany dizajnov v Únii.

(45) Keďže ciele tejto smernice, a to podporenie a vytvorenie dobre fungujúceho vnútorného trhu a uľahčenie zápisu, správy a ochrany práv k dizajnu v Únii v záujme rastu a prípadne aj konkurencieschopnosti, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(46) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 ([8]) sa konzultovalo s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov.

(47) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicou 98/71/ES. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z uvedenej predchádzajúcej smernice.

(48) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice, ktorá je uvedená v prílohe I k tejto smernici, do vnútroštátneho práva,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na:

a) práva k dizajnom, ktoré sú zapísané na centrálnych úradoch priemyselného vlastníctva v členských štátoch;

b) práva k dizajnom, ktoré sú zapísané na Úrade Beneluxu pre duševné vlastníctvo;

c) práva k dizajnom, ktoré sú zapísané podľa medzinárodných dohôd, ktoré platia v členskom štáte;

d) prihlášky práv k dizajnom uvedených v písmenách a), b) a c).

2. Na účely tejto smernice zápis dizajnov zahŕňa tiež zverejnenie nasledujúce po podaní dizajnu na úrade priemyselného vlastníctva členského štátu, v ktorom má takéto zverejnenie účinok vzniku práva k dizajnu.

([8]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „úrad“ je centrálny úrad priemyselného vlastníctva členského štátu alebo Úrad Beneluxu pre duševné vlastníctvo poverený zápisom dizajnov;

2. „register“ je register dizajnov, ktorý vedie úrad;

3. „dizajn“ je vonkajšia úprava celého výrobku alebo jeho časti, ktorá vyplýva zo znakov, a to najmä z línií, obrysov, farieb, tvaru, štruktúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenia vrátane pohybu, prechodu alebo akéhokoľvek iného druhu animácie týchto znakov;

4. „výrobok“ je akýkoľvek priemyselný alebo remeselný predmet iný ako počítačový program, a to bez ohľadu na to, či je obsiahnutý v hmotnom objekte alebo sa materializuje v nefyzickej forme, vrátane:

   a) balenia, súprav výrobkov, priestorových usporiadaní prvkov s cieľom vytvoriť vnútorné alebo vonkajšie prostredie, a súčastí, ktoré sú určené na zostavenie zloženého výrobku;

   b) grafických diel alebo symbolov, log, povrchových vzorov, typografických znakov a grafických používateľských rozhraní;

5. „zložený výrobok“ je výrobok, ktorý sa skladá z viacerých častí, ktoré sa môžu nahradiť, pričom sa umožňuje rozobratie a opätovné zostavenie výrobku.

KAPITOLA 2

HMOTNÉ PRÁVO TÝKAJÚCE SA DIZAJNOV

Článok 3

Požiadavky na ochranu

1. Členské štáty chránia dizajny výlučne prostredníctvom zápisu týchto dizajnov a udeľujú výlučné práva ich majiteľom v súlade s touto smernicou.

2. Ochrana prostredníctvom práva k dizajnu sa poskytuje dizajnu, ak je nový a má osobitý charakter.

3. Dizajn použitý na výrobku alebo stelesnený vo výrobku, ktorý tvorí súčasť zloženého výrobku, sa považuje za nový a majúci osobitý charakter vtedy:

a) ak súčasť, pokiaľ je už začlenená do zloženého výrobku, zostáva viditeľná počas jeho bežného používania, a

b) v takom rozsahu, v akom tieto viditeľné znaky súčasti samotné spĺňajú požiadavky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru.

4. „Bežné používanie“ v zmysle odseku 3 písm. a) je použitie konečným spotrebiteľom, s výnimkou údržby, servisu alebo opravných prác.

Článok 4

Novosť

Dizajn sa považuje za nový, ak sa pred dňom podania prihlášky alebo, ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti verejnosti, nesprístupnil žiaden zhodný dizajn. Dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch.

Článok 5

Osobitý charakter

1. Dizajn sa považuje za dizajn majúci osobitný charakter, ak sa celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, odlišuje od celkového dojmu, ktorý u takéhoto užívateľa vyvoláva akýkoľvek dizajn sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky alebo, ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

2. Pri posudzovaní osobitého charakteru sa berie do úvahy miera voľnosti pôvodcu dizajnu pri jeho vytváraní.

Článok 6

Sprístupnenie

1. Na účel uplatnenia článkov 4 a 5 sa dizajn považuje za sprístupnený verejnosti, ak bol zverejnený následne po zápise alebo inak, alebo bol vystavený, použitý pri obchodovaní alebo inak sprístupnený, okrem prípadu, keď sa tieto udalosti nemohli odôvodnene stať známymi pri bežných obchodných činnostiach kruhom špecializovaným v príslušnom sektore pôsobiacim v rámci Únie, pred dňom podania prihlášky alebo, ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti. Dizajn sa však nesmie považovať za sprístupnený verejnosti len preto, že bol sprístupnený tretej osobe za explicitných alebo implicitných podmienok dôvernosti.

2. Sprístupnenie sa na účely uplatnenia článkov 4 a 5 neberie do úvahy, ak sprístupnený dizajn, ktorý je zhodný alebo sa nelíši vo svojom celkovom dojme od dizajnu, pre ktorý sa požaduje ochrana v členskom štáte podľa práva k zapísanému dizajnu, bol sprístupnený verejnosti:

a) pôvodcom dizajnu, právnym nástupcom pôvodcu dizajnu alebo treťou osobou v dôsledku informácie poskytnutej pôvodcom dizajnu alebo právneho nástupcu pôvodcu dizajnu alebo konania pôvodcu dizajnu alebo právneho nástupcu pôvodcu dizajnu a

b) počas 12-mesačného obdobia predchádzajúceho dňu podania prihlášky alebo, ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

3. Odsek 2 sa uplatňuje aj v prípade, ak bol dizajn sprístupnený verejnosti ako dôsledok zneužitia vo vzťahu k pôvodcovi dizajnu alebo k právnemu nástupcovi pôvodcu dizajnu.

Článok 7

Dizajny určené ich technickou funkciou a dizajny prepojení

1. Právo k dizajnu neexistuje pre znaky vonkajšej úpravy výrobku, ktoré sú dané výlučne jeho technickou funkciou.

2. Právo k dizajnu neexistuje pre znaky vonkajšej úpravy výrobku, ktoré musia byť nevyhnutne reprodukované v ich presnej forme a rozmeroch, aby sa umožnilo výrobok, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je dizajn použitý, mechanicky pripojiť k inému výrobku, alebo ho umiestniť do tohto výrobku, okolo tohto výrobku alebo oproti tomuto výrobku tak, aby každý výrobok mohol plniť svoju funkciu.

3. Bez ohľadu na odsek 2 tohto článku právo k dizajnu za podmienok stanovených v článkoch 4 a 5 existuje pre dizajn, ktorý slúži na účel umožnenia viacnásobného zostavenia alebo prepojenia vzájomne zameniteľných výrobkov v rámci stavebnicového systému.

Článok 8

Dizajny v rozpore s verejným poriadkom alebo morálkou

Právo k dizajnu neexistuje pre dizajn, ktorý je v rozpore s verejným poriadkom alebo s uznávanými zásadami morálky.

Článok 9

Rozsah ochrany

1. Rozsah ochrany vyplývajúcej z práva k dizajnu zahŕňa akýkoľvek dizajn, ktorý u informovaného užívateľa nevyvoláva odlišný celkový dojem.

2. Pri posudzovaní rozsahu ochrany sa berie do úvahy mieru voľnosti pôvodcu dizajnu pri jeho vytváraní.

Článok 10

Začiatok a doba trvania ochrany

1. Ochrana práva k dizajnu vzniká zápisom na úrade.

2. Dizajn sa zapisuje na obdobie piatich rokov počítané odo dňa podania prihlášky. Majiteľ práva môže v súlade s článkom 32 zápis obnoviť na jedno alebo viacero období piatich rokov až do celkovej doby ochrany 25 rokov odo dňa podania prihlášky.

Článok 11

Právo k zapísanému dizajnu

1. Právo k zapísanému dizajnu má pôvodca dizajnu alebo právny nástupca pôvodcu dizajnu.

2. Ak dve alebo viaceré osoby vytvorili dizajn spoločne, právo k zapísanému dizajnu im patrí spoločne.

3. Avšak právo k zapísanému dizajnu má zamestnávateľ, ak dizajn vytvoril zamestnanec pri výkone povinností zamestnanca alebo podľa pokynov, ktoré dostal od svojho zamestnávateľa, pokiaľ sa dotknuté strany nedohodli inak alebo ak nie je stanovené inak vo vnútroštátnom práve.

Článok 12

Predpoklad v prospech zapísaného majiteľa dizajnu

Osoba, v mene ktorej je zapísané právo k dizajnu, alebo v prípade pred zápisom osoba, v mene ktorej sa podala prihláška, sa považuje za osobu oprávnenú konať v akýchkoľvek konaniach pred úradom, na území ktorého sa ochrana požaduje, rovnako ako v akýchkoľvek iných konaniach.

Článok 13

Dôvody nespôsobilosti zápisu

1. Zápis dizajnu sa zamietne, ak:

a) dizajn nie je dizajnom v zmysle článku 2 bodu 3;

b) dizajn je v rozpore s verejným poriadkom alebo s prijatými morálnymi zásadami stanovenými v článku 8, alebo

c) dizajn predstavuje neoprávnené použitie akýchkoľvek prvkov uvedených v článku 6b Parížskeho dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva, pokiaľ príslušné orgány neudelili súhlas so zápisom.

2. Členské štáty môžu stanoviť, že zápis dizajnu sa zamietne, ak dizajn predstavuje neoprávnené použitie iných znakov, emblémov a erbov, než tých, ktoré sú zahrnuté v článku 6b Parížskeho dohovoru, ktoré sú predmetom osobitného verejného záujmu v príslušnom členskom štáte, pokiaľ príslušný orgán neudelil súhlas s jeho zápisom v súlade s právom členského štátu.

3. Členské štáty môžu stanoviť, že zápis dizajnu sa zamietne, ak dizajn obsahuje úplnú alebo čiastočnú reprodukciu prvkov patriacich ku kultúrnemu dedičstvu, ktoré sú predmetom národného záujmu.

Článok 14

Dôvody neplatnosti

1. Ak bol dizajn zapísaný, právo k dizajnu bude vyhlásené za neplatné v ktorejkoľvek z týchto situácií:

a) dizajn nie je dizajnom v zmysle článku 2 bodu 3;

b) dizajn nespĺňa požiadavky stanovené v článkoch 3 až 8;

c) dizajn bol zapísaný v rozpore s článkom 13 ods. 1 písm. c) alebo článkom 13 ods. 2;

d) na základe rozhodnutia príslušného súdu alebo orgánu nie je majiteľ dizajnu podľa práva príslušného členského štátu oprávnený na právo na dizajn;

e) dizajn je v rozpore so skorším dizajnom, ktorý bol sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky alebo po tomto dni, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti dizajnu alebo po ňom, a ktorý je odo dňa, ktorý predchádza dňu podania prihlášky, alebo ak sa žiada o právo prednosti, dňu vzniku práva prednosti dizajnu, chránený:

i) zapísaným dizajnom EÚ alebo prihláškou zapísaného dizajnu EÚ, a to pod podmienkou jeho zápisu;

ii) právom k zapísanému dizajnu príslušného členského štátu alebo prihláškou takéhoto práva, a to pod podmienkou jeho zápisu;

iii) právom k dizajnu zapísanému podľa medzinárodných dohôd, ktoré majú účinky v príslušnom členskom štáte, alebo prihláškou takéhoto práva, a to pod podmienkou jeho zápisu;

f) v neskoršom dizajne sa použije označenie s rozlišovacou spôsobilosťou a právo Únie alebo právo príslušného členského štátu upravujúce toto označenie udeľuje majiteľovi práva na toto označenie právo zakázať takéto požitie;

g) dizajn predstavuje neoprávnené použitie diela chráneného autorským právom príslušného členského štátu.

2. Ak bol dizajn zapísaný, členské štáty môžu stanoviť, že právo k dizajnu sa vyhlási za neplatné, ak dizajn obsahuje úplnú alebo čiastočnú reprodukciu prvkov patriacich ku kultúrnemu dedičstvu, ktoré sú predmetom národného záujmu.

3. Dôvody vyhlásenia neplatnosti, ktoré sú stanovené v odseku 1 písm. a) a b), môže uplatniť:

a) akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, alebo

b) akákoľvek skupina alebo subjekt zriadený na účely zastupovania záujmov výrobcov, producentov, dodávateľov služieb, obchodníkov alebo spotrebiteľov, ak má táto skupina alebo subjekt podľa práva, ktorým sa riadi, spôsobilosť vo svojom vlastnom mene žalovať alebo byť žalovaný.

4. Dôvod vyhlásenia neplatnosti stanovený v odseku 1 písm. c) môže uplatniť výlučne osoba alebo subjekt, ktorých sa neoprávnené použitie týka.

5. Dôvod vyhlásenia neplatnosti stanovený v odseku 1 písm. d) môže uplatniť jedine osoba, ktorej prináleží právo k dizajnu podľa práva príslušného členského štátu.

6. Dôvody vyhlásenia neplatnosti stanovené v odseku 1 písm. e), f) a g) môže uplatniť výlučne:

a) prihlasovateľ alebo majiteľ skoršieho práva;

b) osoby, ktoré sú podľa právnych predpisov Únie alebo právnych predpisov dotknutého členského štátu oprávnené vykonávať právo, alebo

c) držiteľ licencie poverený majiteľom skoršieho práva.

7. Právo k zapísanému dizajnu nesmie byť vyhlásené za neplatné, ak prihlasovateľ alebo majiteľ práva uvedeného v odseku 1 písm. e), f) a g) pred podaním návrhu na vyhlásenie neplatnosti alebo protinávrhu výslovne súhlasil so zápisom dizajnu.

8. Právo k dizajnu je možné vyhlásiť za neplatné aj po jeho zániku alebo aj vtedy, ak sa ho majiteľ vzdal.

Článok 15

Predmet ochrany

Ochrana sa poskytuje tým znakom vonkajšej úpravy zapísaného dizajnu, ktoré sú viditeľne zobrazené v prihláške.

Článok 16

Práva vyplývajúce z práva k dizajnu

1. Zápis dizajnu poskytuje jeho majiteľovi výlučné právo na jeho používanie a na zabránenie jeho používania akoukoľvek treťou stranou, ktorá nemá súhlas tohto majiteľa.

2. Podľa odseku 1 možno zakázať najmä:

a) výrobu, ponuku, uvedenie na trh alebo používanie výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je dizajn použitý;

b) dovoz alebo vývoz výrobku uvedeného v písmene a);

c) skladovanie výrobku uvedeného v písmene a) na účely uvedené v písmenách a) a b);

d) tvorbu, sťahovanie, kopírovanie a zdieľanie alebo rozširovanie pre iných akéhokoľvek média alebo softvéru, ktoré zaznamenávajú dizajn, na účely umožnenia výroby výrobku uvedeného v písmene a).

3. Majiteľ práva k zapísanému dizajnu má právo zabrániť všetkým tretím stranám v tom, aby v obchodnom styku doviezli výrobky z tretích krajín do členského štátu, v ktorom je dizajn zapísaný, ktoré nie sú prepustené do voľného obehu v tomto členskom štáte, ak je dizajn identicky stelesnený v týchto výrobkoch alebo ak je na nich identicky použitý, alebo ak dizajn nemožno v jeho základných aspektoch odlíšiť od takýchto výrobkov, pričom nebolo udelené povolenie majiteľa práva.

Právo uvedené v prvom pododseku tohto odseku zanikne, ak počas konania o určenie, či bolo porušené právo k zapísanému dizajnu, ktoré sa začalo v súlade s nariadením (EÚ) č. 608/2013, deklarant alebo držiteľ výrobkov preukáže, že majiteľ práva k zapísanému dizajnu nie je oprávnený zakázať uvedenie výrobkov na trh v krajine konečného určenia.

Článok 17

Domnienka platnosti

1. V konaniach o porušení práv sa v prospech majiteľa práva k zapísanému dizajnu predpokladá, že požiadavky na platnosť práva k zapísanému dizajnu stanovené v článkoch 3 až 8 sú splnené a že právo k dizajnu nebolo zapísané v rozpore s článkom 13 ods. 1 písm. c).

2. Domnienka platnosti uvedená v odseku 1 je vyvrátiteľná akýmikoľvek procesnými prostriedkami dostupnými v jurisdikcii dotknutého členského štátu vrátane protinávrhov.

Článok 18

Obmedzenie práv vyplývajúcich z práva k dizajnu

1. Práva vyplývajúce z práva k dizajnu na základe zápisu, sa neuplatňujú, pokiaľ ide o:

a) úkony vykonávané súkromne a na nekomerčné účely;

b) úkony vykonávané na experimentálne účely;

c) úkony reprodukcie na účely citovania alebo vyučovania;

d) úkony vykonávané s cieľom identifikovať výrobok alebo odkazovať na výrobok ako na výrobok majiteľa práva k dizajnu;

e) úkony vykonávané na účely komentáru, kritiky alebo paródie;

f) zariadenie lodí a lietadiel zapísaných v inej krajine, keď tieto dočasne vstúpia na územie dotknutého členského štátu;

g) dovoz náhradných dielov a príslušenstva do dotknutého členského štátu na účel opráv lodí a lietadiel uvedených v písmene f);

h) vykonávanie opráv lodí a lietadiel uvedených v písmene f).

2. Odsek 1 písm. c), d) a e) sa uplatňuje len vtedy, ak sú úkony zlučiteľné s poctivými obchodnými praktikami a neprimerane neovplyvňujú bežné využívanie dizajnu, a v prípade uvedenom v písmene c), ak sa uvádza zdroj výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je dizajn použitý.

Článok 19

Ustanovenie o opravách

1. Ochrana sa neprizná zapísanému dizajnu, ktorý tvorí súčasť zloženého výrobku, od ktorého vonkajšej úpravy závisí dizajn tejto súčasti, a ktorý sa používa v zmysle článku 16 ods. 1 výlučne na účely opravy tohto zloženého výrobku tak, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

2. Na odsek 1 sa nesmie odvolávať výrobca ani predajca súčasti zloženého výrobku, ktorý riadne neinformoval spotrebiteľov prostredníctvom jasného a viditeľného určenia na výrobku alebo inou vhodnou formou o komerčnom pôvode a totožnosti výrobcu výrobku, ktorý sa má použiť na opravu zloženého výrobku, aby si spotrebitelia mohli informovane vybrať medzi konkurujúcimi si výrobkami, ktoré sa môžu použiť na opravu.

3. Výrobca ani predajca súčasti zloženého výrobku nie je povinný zaručiť, že súčasti, ktoré vyrába alebo predáva, koneční užívatelia v konečnom dôsledku použijú výlučne na účely opravy s cieľom obnoviť pôvodnú vonkajšiu úpravu zloženého výrobku.

4. Ak vnútroštátne právo členského štátu k 8. decembru 2024 poskytuje ochranu dizajnom v zmysle odseku 1, členský štát odchylne od odseku 1 pokračuje do 9. decembra 2032 v poskytovaní tejto ochrany dizajnom, v prípade ktorých boli žiadosti o zápis predložené pred 8. decembrom 2024.

Článok 20

Vyčerpanie práv

Práva vyplývajúce z práva k dizajnu na základe zápisu sa nerozšíria na úkony týkajúce sa výrobku, v ktorom je dizajn patriaci do rozsahu ochrany práva k dizajnu stelesnený, alebo na ktorom bol tento dizajn použitý, keď bol výrobok uvedený na trh Únie majiteľom práva k dizajnu alebo s jeho súhlasom.

Článok 21

Práva predchádzajúceho používania vo vzťahu k právu k zapísanému dizajnu

1. Právo predchádzajúceho používania má akákoľvek tretia strana, ktorá môže preukázať, že pred dňom podania prihlášky alebo, ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti, začala v dobrej viere v rámci dotknutého členského štátu používať dizajn patriaci do rozsahu ochrany práva k zapísanému dizajnu, ktorý nebol z tohto zapísaného dizajnu kopírovaný, alebo vykonala seriózne a efektívne prípravy na takéto používanie.

2. Právo predchádzajúceho používania uvedené v odseku 1 oprávňuje tretiu stranu na používanie dizajnu na účely, na ktoré bol používaný, alebo na ktoré sa vykonali seriózne a efektívne prípravy pred dňom podania prihlášky alebo pred dňom vzniku práva prednosti v súvislosti s právom k zapísanému dizajnu.

Článok 22

Vzťah k iným formám ochrany

Touto smernicou nie sú dotknuté ustanovenia práva Únie týkajúce sa práv k nezapísanému dizajnu ani ustanovenia práva Únie alebo práva členského štátu týkajúce sa ochranných známok alebo iných označení s rozlišovacou spôsobilosťou, patentov a úžitkových vzorov, typov písma, občianskoprávnej zodpovednosti alebo nekalej súťaže.

Článok 23

Vzťah k autorskému právu

Dizajn chránený právom k dizajnu zapísaný v členskom štáte alebo pre členský štát v súlade s touto smernicou je spôsobilý na ochranu autorským právom, a to odo dňa, kedy bol dizajn vytvorený alebo akoukoľvek formou zaznamenaný, pod podmienkou, že sú splnené požiadavky autorského práva.

Článok 24

Registračný symbol

Majiteľ práva k zapísanému dizajnu môže informovať verejnosť, že dizajn je zapísaný, a to tak, že na výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený alebo na ktorom je dizajn použitý, uvedie písmeno D vpísané do krúžku (Ⓓ). Takéto oznámenie o dizajne môže byť doplnené registračným číslom dizajnu alebo hypertextovým odkazom prepojeným na zápis dizajnu do registra.

KAPITOLA 3

POSTUPY

Článok 25

Náležitosti prihlášky

1. Prihláška dizajnu musí obsahovať aspoň:

a) žiadosť o zápis;

b) informácie identifikujúce prihlasovateľa;

c) dostatočne jasné vyobrazenie dizajnu, ktoré umožňuje určiť predmet, pre ktorý sa požaduje ochrana;

d) určenie výrobkov, v ktorých má byť dizajn stelesnený alebo na ktorých má byť dizajn použitý.

2. Prihláška dizajnu je podmienená úhradou poplatku, ktorý stanoví dotknutý členský štát.

3. Určenie výrobkov uvedených v odseku 1 písm. d) nemá vplyv na rozsah ochrany dizajnu. To platí aj pre opis, a pre všetky v ňom uvedené slovné výhrady, ktorými sa vysvetľuje vyobrazenie dizajnu, ak takýto opis poskytuje členský štát.

Článok 26

Vyobrazenie dizajnu

1. Dizajn je vyobrazený akoukoľvek formou vizuálnej reprodukcie, a to buď čierno-bielo, alebo farebne. Reprodukcia môže byť statická, dynamická alebo animovaná a vykonáva sa akýmikoľvek vhodnými prostriedkami s použitím všeobecne dostupnej technológie vrátane výkresov, fotografií, videí, počítačového zobrazovania alebo počítačového modelovania.

2. Reprodukcia musí zobrazovať všetky aspekty dizajnu, pre ktoré sa žiada ochrana, z jedného alebo viacerých pohľadov. Okrem toho sa môžu poskytnúť aj iné typy pohľadov s cieľom ešte podrobnejšie opísať špecifické znaky dizajnu.

3. Ak vyobrazenie obsahuje rôzne reprodukcie dizajnu alebo obsahuje viac ako jeden pohľad, tieto musia byť navzájom konzistentné a predmet zápisu sa určuje na základe všetkých vizuálnych znakov týchto pohľadov alebo reprodukcií v ich kombinácii.

4. Dizajn musí byť vyobrazený samostatne, s vylúčením akéhokoľvek iného predmetu.

5. Predmet, pre ktorý sa nepožaduje ochrana, sa označí vizuálnymi výhradami. Všetky takéto vizuálne výhrady sa musia používať konzistentne.

6. Centrálne úrady priemyselného vlastníctva členských štátov a Úrad Beneluxu pre duševné vlastníctvo spolupracujú navzájom a s Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo s cieľom stanoviť spoločné normy, ktoré sa majú uplatňovať na požiadavky a prostriedky vyobrazenia dizajnu, najmä pokiaľ ide o typy a počet pohľadov, ktoré sa majú použiť, typy prijateľných vizuálnych výhrad, ako aj technické špecifikácie pre prostriedky, ktoré sa majú používať na reprodukciu, uchovávanie a podávanie prihlášok dizajnov, ako sú formáty a veľkosť príslušných elektronických súborov.

Článok 27

Hromadné prihlášky

Je možné spojiť viacero dizajnov do jednej hromadnej prihlášky zapísaného dizajnu. Uvedená možnosť nesmie podliehať podmienke, že výrobky, v ktorých majú byť dizajny stelesnené alebo na ktorých majú byť dizajny použité, musia patriť do tej istej triedy locarnského triedenia.

Článok 28

Deň podania

1. Dňom podania prihlášky dizajnu je deň, keď prihlasovateľ podá na úrad dokumenty obsahujúce informácie uvedené v článku 25 ods. 1 písm. a), b) a c).

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 tohto článku, možno deň podania prihlášky priznať, ak chýba jeden alebo viacero prvkov požadovaných v článku 26, za predpokladu, že vyobrazenie dizajnu ako celku je dostatočne jasné v zmysle článku 25 ods. 1 písm. c).

3. Členské štáty môžu okrem toho stanoviť, že priznanie dňa podania prihlášky bude podmienené úhradou poplatku uvedeného v článku 25 ods. 2.

Článok 29

Rozsah vecného prieskumu

Úrady obmedzia svoj prieskum toho, či je dizajn, na ktorý sa podala prihláška, spôsobilý na zápis, na neexistenciu vecných dôvodov nespôsobilosti zápisu uvedených v článku 13.

Článok 30

Odklad zverejnenia

1. Prihlasovateľ zapísaného dizajnu môže požiadať pri podaní prihlášky, aby sa zverejnenie zapísaného dizajnu odložilo na obdobie až 30 mesiacov odo dňa podania prihlášky alebo, ak sa žiada o právo prednosti, odo dňa vzniku práva prednosti.

2. S výhradou ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré chránia oprávnené záujmy tretích strán, sa po zápise dizajnu verejnosti nesprístupní k nahliadnutiu vyobrazenie dizajnu ani žiadny spis týkajúci sa prihlášky.

3. Oznámenie o odklade zverejnenia zapísaného dizajnu sa zverejní.

4. Úrad po uplynutí obdobia odkladu alebo na žiadosť majiteľa práva k skoršiemu dňu, sprístupní verejnosti k nahliadnutiu všetky záznamy vo svojom registri a spis týkajúci sa prihlášky a zverejní zapísaný dizajn.

5. Majiteľ práva môže zabrániť zverejneniu zapísaného dizajnu podľa odseku 4, ak podá žiadosť o vzdanie sa zapísaného dizajnu.

6. Odchylne od odsekov 4 a 5 môžu členské štáty stanoviť, že úrad má zverejniť zapísaný dizajn len na žiadosť majiteľa práva. Ak členský štát stanoví zaplatenie poplatku za zverejnenie, prijatie tohto poplatku sa môže považovať za takúto žiadosť.

Článok 31

Konanie o vyhlásení neplatnosti

1. Bez toho, aby bolo dotknuté právo účastníkov podať opravný prostriedok na súd, členské štáty môžu stanoviť efektívne a rýchle správne konanie pred svojimi úradmi o vyhlásenie neplatnosti práva k zapísanému dizajnu.

2. V správnom konaní o vyhlásení neplatnosti uvedenom v odseku 1 sa právo k dizajnu vyhlási za neplatné aspoň z týchto dôvodov:

a) dizajn nemal byť zapísaný, pretože nie je v súlade s vymedzením pojmu stanoveným v článku 2 bode 3 alebo s požiadavkami stanovenými v článkoch 3 až 8;

b) dizajn nemal byť zapísaný, pretože je v rozpore s článkom 13 ods. 1 písm. c);

c) dizajn nemal byť zapísaný v dôsledku existencie skoršieho dizajnu v zmysle článku 14 ods. 1 písm. e).

3. V správnom konaní uvedenom v odseku 1 sa stanoví, že na podanie návrhu na vyhlásenie neplatnosti sú oprávnené tieto osoby:

a) v prípade odseku 2 písm. a) tohto článku osoby, skupiny alebo subjekty uvedené v článku 14 ods. 3;

b) v prípade odseku 2 písm. b) tohto článku osoba alebo subjekt uvedené v článku 14 ods. 4;

c) v prípade odseku 2 písm. c) tohto článku aspoň osoby uvedené v článku 14 ods. 6 písm. a) a b).

Článok 32

Obnova

1. Zápis dizajnu sa obnovuje na žiadosť majiteľa práva k zapísanému dizajnu alebo akejkoľvek osoby, ktorú na podanie žiadosti o obnovu oprávňujú právne predpisy alebo zmluva, za predpokladu, že boli uhradené poplatky za obnovu zápisu. Členské štáty môžu stanoviť, že prijatie platby poplatkov za obnovu sa považuje za takúto žiadosť.

2. Úrad informuje majiteľa práva k zapísanému dizajnu o uplynutí platnosti zápisu aspoň šesť mesiacov pred dátumom uplynutia platnosti zápisu. Úrad nenesie zodpovednosť, ak takéto informácie neposkytne, a toto neposkytnutie nemá vplyv na uplynutie platnosti zápisu.

3. Žiadosť o obnovu sa podáva a poplatky za obnovu sa uhrádzajú v období aspoň šiestich mesiacov bezprostredne pred uplynutím platnosti zápisu.

Ak táto podmienka nie je splnená, žiadosť možno podať v dodatočnej lehote šiestich mesiacov bezprostredne nasledujúcich po uplynutí platnosti zápisu alebo jeho následnej obnovy. V tejto dodatočnej lehote sa uhrádzajú poplatky za obnovu, ako aj dodatočný poplatok.

4. V prípade hromadného zápisu, ak zaplatené poplatky za obnovu nepostačujú na pokrytie všetkých dizajnov, pre ktoré sa žiada o obnovu, sa zápis obnoví v prípade tých dizajnov, pri ktorých je jednoznačné, že sa zaplatená suma má vzťahovať na ne.

5. Obnova nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po dni uplynutia platnosti existujúceho zápisu. Obnova sa zaznamená do registra.

Článok 33

Komunikácia s úradom

Účastníci konania, alebo v relevantnom prípade ich zástupcovia určia oficiálnu adresu pre všetku úradnú komunikáciu s úradom. Členské štáty majú právo vyžadovať, aby sa takáto oficiálna adresa nachádzala v Európskom hospodárskom priestore.

KAPITOLA 4

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 34

Spolupráca v oblasti zápisu, správy a vyhlásenia neplatnosti dizajnov

Úrady môžu v záujme podpory zbližovania postupov a nástrojov v súvislosti s prieskumom, zápisom a vyhlásením neplatnosti dizajnov účinne spolupracovať medzi sebou navzájom, ako aj s Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo.

Článok 35

Spolupráca v ostatných oblastiach

Úrady môžu účinne spolupracovať medzi sebou navzájom, ako aj s Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo vo všetkých iných oblastiach svojich činností, než sú oblasti uvedené v článku 34, ktoré sú významné pre ochranu dizajnov v Únii.

KAPITOLA 5

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 36

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 2 a 3, článkom 6, článkami 10 až 19, článkom 21, článkami 23 až 30 a článkami 32 a 33 do 9. decembra 2027. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 37

Zrušenie

Smernica 98/71/ES sa zrušuje s účinnosťou od 9. decembra 2027 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva smernice, ktorá je uvedená v prílohe I.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 38

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Články 4, 5, 7, 8, 9, 20 a 22 sa však uplatňujú od 9. decembra 2027.

Článok 39

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 23. októbra 2024

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predsedníčka	*predseda*
R. METSOLA	ZSIGMOND B. P.

PRÍLOHA I

Lehota na transpozíciu do vnútroštátneho práva (v zmysle článku 37)

Smernica	Lehota na transpozíciu
98/71/ES	28. október 2001

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 98/71/ES	Táto smernica
Článok 1 úvodná časť	Článok 2 úvodná časť
—	Článok 2 body 1 a 2
Článok 1 písm. a)	Článok 2 bod 3
Článok 1 písm. b)	Článok 2 bod 4
Článok 1 písm. c)	Článok 2 bod 5
Článok 2	Článok 1
Články 3 až 10	Články 3 až 10
—	Články 11 a 12
Článok 11	Články 13 a 14
—	Článok 15
Článok 12 ods. 1	Článok 16 ods. 1 a článok 16 ods. 2 písm. a), b) a c)
—	Článok 16 ods. 2 písm. d)
—	Článok 16 ods. 3
Článok 12 ods. 2	—
—	Článok 17
Článok 13 ods. 1 písm. a), b) a c)	Článok 18 ods. 1 písm. a), b) a c)
—	Článok 18 ods. 1 písm. d) a e)
Článok 13 ods. 2 písm. a), b) a c)	Článok 18 ods. 1 písm. f), g) a h)
—	Článok 18 ods. 2
Článok 14	—
—	Článok 19
Článok 15	Článok 20
—	Článok 21
Článok 16	Článok 22
Článok 17	Článok 23
—	Články 24 až 35
Článok 18	—
Článok 19	Článok 36
—	Článok 37
Článok 20	Článok 38
Článok 21	Článok 39
—	Príloha I
—	Príloha II